

PODOLNY (1) ai

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz dolny).

sg f L podoln(e)j. ◇ [pl N subst podoln(e).]

Sł stp w innym znaczeniu, Cn brak, Linde XVI w.

Nizinny: zaś wozy żelazne v wżech Kánáánow miefzkáiących wziemi podolney [in terra vallis]

BudBib Ios 17/16.

[W przeciwstawieniu: »gorny ... podolny«: Zkądże mamy baczyć/ iż ktorekolwiek drzewá/ álbo źiołá mewáią ciepłe/ łuche y woniąiące owoce/ tákowym więcej lubią gorne mieścá niż podolne/ przeto też tám máią być śiane álbo łádzone *Cresc 1571 99 (Linde).*]

Synonimy: dolny, nadolny, niżny.

Cf PADOLNY

KWysz